

MISVATTINGEN DOOR TRADITIONEEL DENKEN

(Mattheüs 24 en de Opname)

INLEIDING

Er zijn veel misvattingen die worden aangetroffen in "Bijbelstudies" als gevolg van het niet "recht snijden van het woord der waarheid" (Statenvertaling 2 Timotheüs 2:15). Wanneer we "het woord der waarheid recht snijden", geven we aan Israël wat van Israël is en geven we aan het lichaam van Christus wat van het lichaam van Christus is.

Opmerking van de vertaler: Als u niet bekend bent met het "recht snijden van het Woord der waarheid" dan vindt u op mijn website, www.bedelingdergenade.nl, onder "artikelen", een artikel genaamd: "Het recht snijden van de brieven van Paulus". De uitdrukking van "het recht snijden" komt NIET voor in de NBG vertaling, men spreekt daar, in 2 Tim. 2:15, over het trekken van "rechte voren".

Deel 1 van 3

In Confessionele kringen wordt Mattheüs hoofdstuk 24:37 ev. onderwezen hetzelfde te zijn als 1 Thessalonicenzen hoofdstuk 4:13 ev. terwijl ze dat niet zijn. Er wordt beweerd dat Mattheüs 24 spreekt over de "opname of wegneming" (1 Thess. 4:13-18) van het lichaam van Christus. In deze les gaan we kijken waarom dit niet zo is.

DE VERZEN TER OVERWEGING:

"Matth. 24:37-42: 37 En gelijk de dagen van Noach waren, alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen.

38 Want gelijk zij waren in de dagen voor den zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot den dag toe, in welchen Noach in de ark ging;

39 En bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen.

40 Alsdan zullen er twee op den akker zijn, de een zal aangenomen, en de ander zal verlaten worden.

41 Er zullen twee vrouwen malen in den molen, de ene zal aangenomen, en de andere zal verlaten worden.

42 Waakt dan; want gij weet niet, in welke ure uw Heere komen zal.

OPMERKINGEN:

VS 37 – De voorwaarden voor de wederkomst van Christus worden vergeleken met de dagen van Noach. Een paar rechtvaardige mensen te midden van ongelooft. De term 'Zoon des mensen' is een term die wordt geassocieerd met Christus en het volk Israël bij de wederkomst die als type wordt uiteengezet in het boek Ezechiël – dat gaat niet over het lichaam van Christus en de opname.

VS 38 – Alle dingen gaan door zoals ze zijn geweest vanaf het begin. De status-quo is "val me niet lastig met dat oordeelsgedoe, ik heb het nu te druk."

VS 39 – Hier is waar je moet beginnen om aandacht te schenken aan de bewoordingen in de verzen. De sleutel tot dit vers is "*en hen allen wegnam*". Hier moeten verschillende vragen worden gesteld en beantwoord om deze passage niet met andere te verwarren (zoals 1Thes. 4).

Vraag: Wie werd weggenomen, gelovigen of ongelovigen?

Antwoord: Volgens de context zijn het de ongelovigen geen gelovigen. De gelovigen waren in de ark!

Vraag: Waar gingen degenen heen, die weggenomen werden, naar de hemel of het oordeel?

Antwoord: De ongelovigen gaan naar het oordeel, niet naar de hemel.

Vraag: Kan deze passage dan spreken over Christus die terugkeert om de kerk, het lichaam van Christus "weg te nemen", in welke context dan ook?

Antwoord: Nee. Deze passage is een tweede komst passage gericht op het volk Israël. Wanneer hij terugkomt om zijn letterlijke, zichtbare, fysieke, aardse, Davidische koninkrijk op te richten, de ongelovigen zullen ten oordeel worden weggenomen. Degenen die gered zijn, zullen het koninkrijk binnen gaan.

VS 40 – De ene werd weggenomen ten oordeel, net als in de dagen van Noach, de andere vertrok om het koninkrijk binnen te gaan.

VS 41 – Zelfde als 40.

VS 42 - Net zoals degenen in de dagen van Noach "*En bekenden het niet totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam*" - zo zal het zijn wanneer Christus terugkeert om zijn koninkrijk op te richten.

CONCLUSIE

De tweede komst van Christus naar en voor het volk Israël is hier in zicht. Niet de opname van de gemeente, het lichaam van Christus. Laten we aan Israël geven wat van Israël is en aan het lichaam van Christus geven wat tot het lichaam van Christus behoort. Als we dat doen, zullen we Gods goedgekeurde bijbelstudieplan volgen - 2 Tim 2:15:

"Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

De King James Bible zegt:

*"2 Tim. 2:15: **Study** (studeren) to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, rightly dividing the word of truth.*

Misvattingen van traditioneel denken, deel 2 van 3

De Grote Opdracht

Introductie

Er zijn veel misvattingen die worden aangetroffen in Bijbelstudies als gevolg van het niet "recht snijden van het woord der waarheid". Wanneer we "het woord der waarheid recht snijden", geven we aan Israël wat van Israël is en geven we aan het lichaam van Christus wat van het lichaam van Christus is.

Er is veel verwarring onder bijbelleraren over de zogenaamde "Grote Opdracht". Afhankelijk van wie je het vraagt krijg je veel meningen over dit veelbesproken onderwerp. Het probleem komt voort uit het falen om "het woord der waarheid recht te snijden" en het toevlucht nemen tot het maken van het woord van God in een dogma. (Een dogma is een leerstelling die door een religie, ideologie of organisatie als onbetwistbaar wordt beschouwd).

Er wordt algemeen geleerd dat er drie, vier en wel vijf opdrachten zijn in het Nieuwe Testament, terwijl het er in feite maar twee zijn.

--Eén voor de kleine kudde – (de verlost van Israël tijdens de aardse bediening van Christus).

--Eén voor het lichaam van Christus - degenen die gered zijn in de bedeling der genade Gods.

De opdrachten die in Mattheüs t/m Handelingen hoofdstuk één worden gegeven, zijn in feite dezelfde opdrachten die aan de kleine kudde worden gegeven, maar in andere bewoordingen. De probleempassage, degene die hartzeer veroorzaakt bij de traditionele denkers, is Markus hoofdstuk 16 waar we in deze studie naar zullen kijken.

VERZEN TER OVERWEGING:

"Markus 16:15-18: 15 En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen.

16 Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.

17 En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken.

18 Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.

OPMERKINGEN:

Wanneer je honderden denominaties in competitie hebt om hun gebouwen te vullen, zullen ze hun nek breken over de Schrift door te proberen met iets nieuws te komen. Dit is waar sekten vandaan komen. Sekten zijn de ondernemers van religie (religie wordt gedefinieerd als iets doen om God te behagen waar hij je nooit om heeft gevraagd).

Deze passage is een echte nekbreker voor zowel traditionalisten als denominationalisten. Zozeer zelfs dat veel, zo niet alle, corrupte vertalingen deze passage weglaten of een aantekening hebben waarin staat dat het er niet thuishoort. Laten we er eens naar kijken....

VERS 15 – “En hij zei tot hen” = dat zijn, in de context, Petrus en de kleine kudde en daarom Joods of Hebreeuws in zijn toepassing. Dispensationeel is dit vers niet gericht aan het lichaam van Christus, maar aan Israël. Alle denominationalisten houden van dit vers, maar vanaf nu wordt het erger. Trouwens, Bereërs (volgens het principe van Hand. 17:11) vinden het ook goed!

VERS 16 – “Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden – Oeps!! Nu heeft het traditionele denken een probleem.

De “Kerk van Christus”, de Katholieken, de Mormonen, en de Jehovah 's Getuigen en alle op het katholicisme gebaseerde sekten houden dit vers aan. Maar de meeste protestanten, baptisten, methodisten en fundamentalisten hebben er een probleem mee. Ze zouden zeggen dat je niet gered wordt door water, maar het vers zegt van wel.

Ze geloven vers 15, maar vers 16 niet.

Wat doet u? Hier zijn de opties:

--Een corrupte vertaling aanschaffen die de verzen weglaat of zegt dat ze daar niet thuishoren.

--Doen alsof u Grieks kent en doe alsof je het vers opnieuw vertaalt zodat het aan jouw leerstellige verklaring voldoet.

--Vergeet gewoon dat de passage bestaat.

Pas Gods methode van Bijbelstudie toe volgens 2 Timotheüs 2:15 en geef aan Israël wat van Israël is en geef aan het lichaam van Christus wat van het lichaam van Christus is.

Waterdoop was nodig voor de vergeving van zonden, in het verleden, onder het Mozaïsche wetsysteem en dat werd verkondigd door Johannes de Doper en de Heer Jezus Christus.

Bijna iedereen gelooft vers 15, sommigen geloven vers 16 en sommigen niet... maar het wordt steeds interessanter. Trouwens... Bereërs geloven beide verzen.

VERS 17 – “En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken”;

Nu hebben we echt een scheiding van de wegen!

De Pinkstermensen houden van dit vers, maar zijn niet echt zeker van het vorige vers. De meeste baptisten en de meest traditionalisten houden van vers 15, maar niet van 16 of 17. Het past gewoon niet in hun geloofsbelijdenis. Wat dat betreft is de Bijbel echt moeilijk. Als je het in je vooropgezette ideeën probeert te forceren, krijg je problemen.

Wat doet u? Hier zijn de opties:

--Een corrupte vertaling aanschaffen die de verzen weglaat of zegt dat ze daar niet thuishoren.

--Doen alsof u Grieks kent en doe alsof je het vers opnieuw vertaalt zodat het aan jouw leerstellige verklaring voldoet.

--Vergeet gewoon dat de passage bestaat.

Pas Gods methode van Bijbelstudie toe volgens 2 Timotheüs 2:15 en geef aan Israël wat van Israël is en geef aan het lichaam van Christus wat van het lichaam van Christus is.

De gave van tekenen was voor het volk Israël. Ze moesten laten zien dat God in hun midden was. Het vers hoort waar het is en in zijn context.

De meesten houden van vers 15, sommigen van vers 16, maar sommigen niet, sommigen van vers 17, maar sommigen niet. Bereërs houden er allemaal van tot nu toe...

“Vers 18: Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op kranken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden”.

Nu, de slangenbezweerders vinden het eerste deel leuk en de tv-evangelist het tweede deel. De Pinkstermensen houden over het algemeen van het tweede deel en sommigen nemen zelfs het eerste deel, maar niet veel. De meerderheid van de denominatie-kerken accepteert het vers niet en het traditionele denken verwerpt het ook.

Dus opnieuw staan degenen “die bepaalde verzen kiezen die hun het beste uitkomen” op gespannen voet met elkaar omdat ze het woord van God niet kunnen verzoenen met hun geloofsbelijdenis.

Wat doet u? Hier zijn de opties:

--Een corrupte vertaling aanschaffen die de verzen weglaat of zegt dat ze daar niet thuishoren.

--Doen alsof u Grieks kent en doe alsof je het vers opnieuw vertaalt zodat het aan jouw leerstellige verklaring voldoet.

--Vergeet gewoon dat de passage bestaat.

Pas Gods methode van Bijbelstudie toe volgens 2 Timotheüs 2:15 en geef aan Israël wat van Israël is en geef aan het lichaam van Christus wat van het lichaam van Christus is.

De gave van tekenen was voor het volk Israël. Ze moesten laten zien dat God in hun midden was. Het vers hoort waar het staat en in de context.

De meesten houden van vers 15, sommigen van vers 16, maar sommigen niet, sommigen van vers 17, maar sommigen niet, sommigen van vers 18, maar de meesten niet.

Wij accepteren ze allemaal - WAAROM?

Omdat we Gods plan voor het bestuderen van het woord van God erkennen, dat vinden we in 2 Timotheüs 2:15, waar ons wordt verteld het woord der waarheid recht te snijden. Als we Gods plan volgen, geven we aan het lichaam van Christus wat tot het lichaam van Christus behoort en geven we aan het volk Israël wat tot het volk Israël behoort, en als we dat doen, verdwijnt de verwarring.

DE TWEEDE OPDRACHT!

Er is een tweede opdracht in de Bijbel. Het is de opdracht die aan de kerk, het lichaam van Christus, is gegeven. Deze opdracht is gericht tot de Heidenen. Het volk Israël is opzij gezet en redding gaat nu naar de Heidenen, los van de wet van Mozes en los van het volk Israël.

*“Rom. 11:25: Want ik wil niet, broeders, dat u deze **verborgenheid** onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn.*

“Rom. 11:13: Want ik (Paulus) spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

“Ef. 3:1-3: 1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.

2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;

Het was geen verborgenheid dat de Heidenen op een dag gered zouden worden door, of via, Israël, maar dat ze los van Israël gered zouden worden was wel een verborgenheid. Aan Paulus werd toen de boodschap aan “een iegelijk mens” gegeven ter redding “uit genade door het geloof” (Ef. 2:8-9).

“1 Tim. 2:5-7: 5 Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus;

6 Die Zichzelf gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd;

7 Waartoe ik (Paulus) gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid.

Paulus, de apostel der Heidenen, die schrijft in de bedeling der genade Gods, is de “te zijner tijd” getuige voor de Heidenen. Wat een fout maakt traditioneel denken wanneer het het volk Israël verwacht met de kerk, het lichaam van Christus. Want alleen in de brieven van Paulus (Romeinen tot en met Filemon) vinden we de leer, opdracht en bestemming van de kerk, het lichaam van Christus. Is het dan een wonder dat we onze opdracht niet vinden in de vier evangeliën of in Handelingen, maar in de geschriften van de apostel aan de Heidenen? En hier is het...

“2 Kor. 5:17-21: 17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

18 En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft.

19 Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd.

20 Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen.

21 Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

“2 Kor. 6:1: En wij, als medearbeidende, bidden u ook, dat gij de genade Gods niet tevergeefs moogt ontvangen hebben.

We hebben vandaag de dag een opdracht. Het is de boodschap van verzoening. Het lichaam van Christus is het middel waardoor God zijn voornemen voor vandaag de dag bekend maakt. Daarom smeken wij u om, zoals God door Paulus doet, de genade van God niet tevergeefs ontvangen te hebben maar het bekend te maken in de wereld.

CONCLUSIE

We plaatsen het woord van God niet in een doos met het label "Wat wij geloven dat de Bijbel leert", maar we nemen het Boek der Boeken en zeggen dat de Heer Jezus Christus ons zijn woord heeft gegeven om het alom bekend te maken!

Misvattingen van traditioneel denken, deel 3 van 3

“Vergeving”.

INTRODUCTIE

Er zijn veel misvattingen die worden aangetroffen in Bijbelstudies als gevolg van het niet "recht snijden van het woord der waarheid". Wanneer we "het woord der waarheid recht snijden", geven we aan Israël wat van Israël is en geven we aan het lichaam van Christus wat van het lichaam van Christus is.

Onder Israëls bedeling werd er anders omgegaan met vergeving dan in de bedeling der genade Gods (Ef. 3:2) waarin wij ons nu bevinden. Dit komt omdat Israël aan een "korte termijn" - systeem werd gehouden. Dat wil zeggen, ze hadden geen lange termijn voorziening voor zonde. Met zonde moest snel worden afgerekend en voor dit doel werd het Levitische offersysteem ingesteld.

Het is leerzaam om op te merken dat God dit systeem gebruikte om Satan te verblinden door te geloven dat hij op de één of andere manier de doeleinden en plannen van God kon omzeilen. In het Oude Testament bestookte Satan het volk voortdurend met valse goden en religieuze systemen om te voorkomen dat Israël in de gunst van God zou komen. Later in het Nieuwe Testament dreef Satan letterlijk de Heer Jezus Christus naar het kruis denkend:

“Matth. 21:38:..... Deze is de erfgenaam, komt, laat ons hem doden, en zijn erfenis aan ons behouden.

Wat moet hij die ochtend verrast zijn geweest toen Christus uit de dood opstond! Zoals Paulus ons daaraan herinnert:

*“1 Kor.2:7-8: 7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in **verborgenheid**, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was;*

8 Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.

Eén van de dingen die de Heer Jezus Christus voor ons kocht in zijn dood, begrafenissen en opstanding was totale en volledige vergeving. Totale en volledige vergeving was pas beschikbaar na de dood, begrafenissen en opstanding van Christus en de terzijdestelling van het volk Israël.

Traditioneel denken dwaalt af door dit onderscheid niet in acht te nemen. Daarom heb je religieuze instellingen die “beheers systemen voor zonde” hebben geïntroduceerd om zonden die al vergeven zijn aan te pakken.

Dat doen ze door:

--Door mensen hun zonden te laten belijden voor God of een priester.

--Door een onecht systeem van offeren.

--Door aflaten en gebeden

We zullen nu enkele verzen vergelijken met instructies die aan Israël zijn gegeven en die aan de kerk, het lichaam van Christus, zijn gegeven.

VERZEN TER OVERWEGING

“Matth. 6:14-15: 14 Want indien gij den mensen hun misdaden vergeeft, zo zal uw hemelse Vader ook u vergeven.

15 Maar indien gij den mensen hun misdaden niet vergeeft, zo zal ook uw Vader uw misdaden niet vergeven.

Deze verzen instrueerden Israël, tijdens de aardse bediening van Christus, duidelijk dat om vergeving te krijgen, ze eerst anderen moesten vergeven. (Een zogenaamd “als.....dan” systeem). Dit was een essentieel onderdeel van het “korte termijn systeem”. In de bedeling der genade Gods wordt vergeving echter NIET volgens een “korte termijn systeem” afgehandeld, maar éénmalig, totaal en volledig.

“Ef. 4:32: Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkerwijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.

Het praktische woord in dit vers is **HEEFT!** Het is verleden tijd. We vergeven anderen vandaag niet om vergeving te verkrijgen - we doen dit omdat we REEDS volledige vergeving HEBBEN ONTVANGEN op basis van het voltooide kruiswerk van Christus in zijn dood, begrafenis en opstanding.

Let nog eens op...

*“Kol.2:13-14: 13 En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, **al** uw misdaden u vergevende;*

14 Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende;

Merk op dat dit allemaal overtredingen zijn! Dit is inderdaad goed nieuws! Ik word niet gemotiveerd door angst om te falen om te vergeven, maar ik word gemotiveerd door de genade van God die in mij werkt om te vergeven zoals God dat doet!

CONCLUSIE

Een dispensationele verandering in de fundamentele toepassing van vergeving vindt plaats in de bedeling der genade Gods met als resultaat totale en volledige vergeving op basis van het voltooide kruiswerk van Christus in zijn dood, begrafenis en opstanding.